

ger burde være saa fri som mulig, saaledes at Ingen maatte forhindres deri, naar han blot kunde godtgjøre, at han var dygtig til at udføre disse Arbejder, og dette har netop foranlediget, at § 2 er affattet saaledes, som den er. Det har jo heller ikke været Meningen, at Beshyrelsen for Gas- og Vandværkerne skulde besatte sig med for sin Regning at udføre andre Arbejder end netop Hovedledningerne og de Ledninger, som den efter Loven om Vandvæsenet er nødt til selv at udføre paa egen Beføstning, hvorimod alle de tilstødende Ledninger skulde udføres efter de Privates Bestilling og for deres Regning, kun under Control af Gas- og Vandværksbeshyrelsen. Denne Control har man blandt Andet villlet opnaae derved, at der ikke maatte benyttes andre Personer til disse Arbejder end saadanne, som Beshyrelsen selv havde erklæret for at være skiktede dertil.

Indenrigsministeren: Jeg skal bemærke, at jeg om den Gjenstand, hvorom nærværende Forslag handler, saavel som om andre, der staae i Forbindelse med disse offentlige Arbejder i Kjøbenhavn, har modtaget Forslag fra Communalbestyrelsen, men saa seent, at det var aldeles umuligt at forelægge noget Regjeringsforslag i den Henseende i den nærværende Rigsdags Sammenkomst. Hvad dette Lovforslag angaaer, da veed jeg ikke, hvorvidt det vil kunne føres igjennem, men Forhandlingen om det vil alligevel kunne have en ikke ringe Interesse for Regjeringen. Jeg troer nemlig, at hvis det ikke skulde blive muligt at gennemføre Lovforslaget i nærværende Sammenkomst, saa vilde det dog for det Tilfælde, at det skulde blive nødvendigt at tiltraade Hs. Majestæt Udstedelsen af en foreløbig Lov i denne Henseende, have sin store Betydning, hvorledes dette Thing som ogsaa det andet Thing — idetmindste paa eet Stadium, om Forslaget der ikke kunde naae længere — meente, at man skulde tage denne Sog.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 3die Valgkreds har Ordet.

Abrahamson: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har Ordet.

Tscherning: De to ærede Herrer og navnlig den sidste, jeg mener ikke den ærede Minister, men den ærede Rigsdagsmand, der sidder her ligeover for, (E. C. Larsen), har sagt, at man ikke havde ifinde at indskrænke Næringsfriheden i denne Retning. Det vilde kunne være rigtigt, dersom § 4 kun sagde, at den, som befattede sig med dette Arbejde og udførte det maadeligt, blev straffet paa den og den Maade, og naar §§ 2 og 3 slet ikke vare der, thi saa var der en virkelig Næringsfrihed med Hensyn til disse Arbejder; men nu er det aldeles ikke Tilfældet. Man forlanger jo heller ikke Andet af Stomagerne, end at de skulde bevise ved en Prøve, at de kunne sye Sko, og naar denne Prøve er aflagt, saa kan lige saa Mange af dem, som ville, sye Sko. Det er en saadan Laugsprøve, hvorom der ogsaa her er Tale; men denne Prøve, som her forlanges, faaer den ganske besynderlige Betydning, at den frigjør den naturlige Ansvarlige for at bære Ansvar og fører det over paa Personer, som have underkastet sig denne Prøve, hvis Bestaaelse Loven end ikke engang fastsætter; den kan blive meget indskrænkende og meget bebyrdende. Man kan komme til at forlange en Prøve saa vanskelig, at dersom der bliver en Overfyldning af polytechniske Candidater, der ikke vide, hvor de skulde faae Noget at live af, saa vil Ingen kunne fyldestgjøre Prøven, uden han først er polytechnisk Candidat, og man kan lade Prøven blive en saa slap Ting, at Enhver kan fyldestgjøre den, som blot kan bruge en Loddebolt. Der er her stillet en Prøve imellem for at tilintetgjøre det virkelige Ansvar paa det Sted, hvor det bør være, og hvorved man har gjort den frie Næring, som man siger, man tilsigter, accurat ligesaa bunden som enhver anden Næring, hvortil der udfordres Prøve og Borgerskab.

Der skal Bevist for, at de, der ville drive denne Næring, bestidde de Egenfaber, som høre til for at kunne faae Borgerkab, og der skal aflægges en Prøve, men alt dette behøves ikke.